

ការសំភាសន៍របស់លោកពូ គុយ បាន

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ញ៉ែម សុគន្ធា ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ គុយ បាន

ការសង្ខេបរបស់លោកពូ គុយ បាន

លោកពូ គុយ បាន ជាអ្នកស្រុករកាកោង ហើយគាត់បានផ្លាស់ទីលំនៅមករស់នៅព្រែកហូរ
លោកពូរៀបការជាមួយប្រពន្ធឈ្មោះ ជា សុខជា ហើយរៀបការមានកូនចំនួន៤នាក់
លោកពូធ្លាប់ធ្វើការជាកម្មករធ្វើឥដ្ឋការ៉ូហើយនឹងរត់តុកតុក ។លោកពូបានកើតទាន់សង្គ្រាម
លន់ នល់ នឹងប៉ុល ពត ហើយគាត់នៅតូចពេលក្នុងរបបសង្គ្រាម
ហើយការហូបចុកនៅក្នុងសង្គ្រាមប៉ុល
ពតគឺមានការពិបាកខ្លាំងហើយមិនបានឆ្លើតគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។

ក៖

ជាដំបូងនាងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់លោកពូដែលបានអោយញ៉ែមសំភាសន៍អំពីជីវិតរបស់
លោកពូហើយនាងខ្ញុំឈ្មោះញ៉ែម សុគន្ធា
ជាអ្នកដែលសំភាសន៍អំពីជីវិតរបស់លោកពូនៅក្នុងថ្ងៃនេះ
ពួកយើងសំភាសន៍គឺនៅក្នុងថ្ងៃទី២២ខែ មិនា ឆ្នាំ២០១៨
ហើយទីតាំងដែលពួកយើងសំភាសន៍មានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិព្រែកហូរខាងលិច
សង្កាត់ព្រែកហូរ ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល
ប្រទេសកម្ពុជា។ហើយនាងខ្ញុំសូមចាប់ផ្តើមសំភាសន៍អំពីជីវិតរបស់លោកពូមានដូចតទៅ។
អ៊ីចឹងលោកពូសូមប្រាប់ឈ្មោះលោកពូលោកពូឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖គុយ បាន។

ក៖ គុយ បាន?

ខ៖បាទ!!

ក៖សំរាប់លោកពូសព្វថ្ងៃលោកពូមានអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ ញ៉ែម៤៦។

ក៖ ៤៦ឆ្នាំ!!

ខ៖ បាទ!!

ក៖ លោកពូកើតឆ្នាំខ្មែរកើតឆ្នាំអីគេវិញ?

ខ៖ ឆ្នាំខ្មែរឆ្នាំរកា។

ក៖ រកា!! អញ្ចឹងលោកពូសំរាប់អើរ លោកពូចាំថាខ្លួនឯងកើតនៅក្នុងថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរ ឆ្នាំដែលលោកពូកើតហៅ??

ខ៖ អត់ ដឹងតែឆ្នាំ ដឹងតែអាឆ្នាំដូចថារកា រកាអីចឹងម៉ង អាថ្ងៃនោះអត់ដឹង។

ក៖ ចាំ!! អត់ចាំថ្ងៃនោះទេពូហេ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ពូអ្នកស្រុកមកពីណាវិញ?

ខ៖ ញ៉មមកពីខាងទន្លេហ្ន៎!!

ក៖ គេហៅភូមិអីគេវិញពូ?

ខ៖ នៅខាងរកាកោង។

ក៖ ហ្ន៎ នៅខាងរកាកោង នៅខាងខេត្តកណ្តាលយើងតើពូហេ?

ខ៖ រកាកោងខេត្តកណ្តាល ។

ក៖ គេហៅភូមិឃុំអីគេដែរពូអាហ្នឹង? ពូអត់ចាំភូមិឃុំអីណាហី?

ខ៖ ហ្នឹងហើយភ្លេចបាត់ហើយ!!

ក៖ លោកពូកើតមកធំធាត់នៅរកាកោងហ្នឹងម៉ងលោកពូហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ លោកពូក្រៅពីឈ្មោះបានលោកពូមានឈ្មោះអីគេផ្សេងទៀតទេ?

ខ៖ អត់ទេ តែមួយហ្នឹងរហូត។

ក៖ តែមួយហ្នឹងរហូត

!!អត់ដែលមានអ្នកណាគេដាក់ងារអីផ្សេងអោយក្រៅពីហ្នឹងអីទេលោកពូហេ?

ខ៖ អត់ទេ។

ក៖ លោកពូ សំរាប់លោកពូមានបងប្អូនប្រុសស្រីប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ ប្រុស៣ស្រី២។

ក៖ ហើយលោកពូជាកូនទីប៉ុន្មានវិញ?

ខ៖ ទី៣។

ក៖ លោកពូចាំឈ្មោះបងប្អូនលោកពូទាំងអស់អត់?

ខ៖ ចាំតើ!!

ក៖ គាត់ឈ្មោះអីគេខ្លះពូអាចប្រាប់តាំងពីបងគេរហូតដល់ពៅគេហាពូណាស់?

ខ៖ បងគេគុយ បាវ ។

ក៖ បងគេឈ្មោះគុយ បាវ តែម្តង??

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ដល់ពេលបន្ទាប់ទៀតលោកពូ?

ខ៖ គុយ សារឿន។

ក៖ ហើយដល់ទី៣?

ខ៖ ហើយទី៣ខ្ញុំនឹងហើយ គុយ បាន។

ក៖ ហើយពន្យល់ទៀតហ្ន៎?

ខ៖ ២នាក់ទៀតគុយ ឬ ហើយនឹងគុយ សុខលី។

ក៖ ៦នាក់ឬក៏៥នាក់?

ខ៖ ៥។

ក៖

៥ទេហេទេហេហ្នឹងហើយ!!លោកពូបងប្អូនលោកពូគាត់រស់នៅទាំងអស់ឬក៏មានអ្នកខ្លះអនិច្ចា
កម្ម?

ខ៖ អត់ទេរស់ទាំងអស់។

ក៖ នៅរស់ទាំងអស់ហេ!!អញ្ចឹងបងប្អូនលោកពូឥឡូវគាត់រស់នៅឯណាខ្លះទៅ?

ខ៖ នៅស្រុកកំនើតទាំងអស់ ចេញមកឆ្ងាយតែខ្ញុំមួយ។

ក៖ ចាំ!!លោកពូដូរមកនៅព្រៃកហូរនេះតាំងពីឆ្នាំណាមកវិញ?

ខ៖ ហ៊ីយូរហើយភ្លេចបានហើយ។

ក៖ ចាំ!!អញ្ចឹងនិយាយពេលហ្នឹងពេលបែកសង្គ្រាមហើយមែនលោកពូបានមកនៅទីនេះ?

ខ៖ អត់ទេទីមតែមកនៅហ្នឹង!!

ក៖ ទីមមកនៅដែរទេហេ!! លោកពូមានរៀបការជាមួយប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ ជា សុខជា។

ក៖ ចាំ អ្នកមិននៅរាល់ថ្ងៃតើលោកពូហេ?

ខ៖ បាទនៅនឹងតាខ្មៅយើងហ្នឹង!!

ក៖ តែគាត់អត់មកនៅជាមួយពូណាពូហេ?

ខ៖ គាត់មកនៅហ្នឹង តែពីមុនគាត់នៅតាខ្មៅ។

ក៖ ចាំពេលមុននៅតាខ្មៅ!!តែឥឡូវនៅរួមរស់ជាមួយពូហេ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ឥឡូវអ្នកមឹងគាត់ធ្វើការដែរហើយមែនទេលោកពូណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ គាត់ធ្វើការអីគេវិញលោកពូ?

ខ៖ លក់នំ។

ក៖ គាត់ជិះកង់ដើរលក់រាល់ថ្ងៃវិញឬក៏ម៉េច?លក់នៅណាវិញទៅលោកពូ?

ខ៖ លក់នៅផ្សារច្បារអំពៅ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ទៅពីហ្នឹងទៅជិះរម៉ក់ទៅ។

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ អញ្ជឹងលោកពូ លោកពូចាំអីគេខ្លះពីបងប្អូនហាំ
លោកពូធ្លាប់លេងអីគេខ្លះជាមួយបងប្អូនដែរ?

ខ៖ ហ៊ីភ្លេចអស់ហើយយូរហើយ។

ក៖ ចាំ ឥឡូវពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាហ្នឹងរកស៊ីនៅណាវិញដូចជារកស៊ីអីគេខ្លះវិញពូចាំទេ?

ខ៖ ពួកហ្នឹងគេសុទ្ធតែមេជាងសំនង់មេអី!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ធ្វើនៅតែស្រុកពួកហ្នឹងមិនដែលមកភ្នំពេញទេ!!

ក៖ ចាំ!!លោកពូ ចុះសំរាប់ឥឡូវលោកពូប្រកបរបរអីគេដែរ?

ខ៖ ញឹមពីមុនរត់អាក្នុង៣ឥឡូវលក់អាក្នុង៣ទៅ
ថារកទិញវិញមួយថ្ងៃជៀសមួយថ្ងៃនៅហ្នឹងៗ!!

ក៖ ចាំ!!អញ្ជឹងលោកពូឥឡូវហ្នឹងនៅផ្ទះសិនលោកពូហោ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ លោកពូមានម្តាយឈ្មោះអីគេដែរ គាត់?

ខ៖ ម្តាយឈ្មោះយី ឡាយ តែគាត់ស្លាប់ហើយ។

ក៖ ចាំគាត់ស្លាប់ដោយសារជំងឺអីគេដែរលោកពូ ម្តាយ?

ខ៖ ជំងឺមនុស្សចាស់។

ក៖ ហ្ន៎អីចឹង!!

ខ៖ គាត់៦០ជាងហើយ!!

ក៖ ចាំ!!អញ្ជឹងមុនគាត់ស្លាប់គាត់ឈឺដែរលោកពូណោះ?

ខ៖ ឈឺ!!

ក៖ ចាំ លោកពូពេលដែលម្តាយលោកពូនៅរស់ គាត់ធ្វើការអីគេដែរ?

ខ៖ អ្នកស្រែធម្មតា។

ក៖ ដាំស្រូវដាំអីអញ្ជឹងទៅពូណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ដាំស្រូវលូអីហ្នឹង។

ក៖ កូនមែនលោកពូ?(សួរកូនគាត់ទើបតែដើរមក)

ខ៖ កូន!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ។ លោកពូលោកពូចាំអីគេខ្លះពីម្តាយដែរ
ម្តាយគាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរអីចឹងហាំ?អត់ចាំណាលោកពូហោ?

ខ៖ អត់ចាំទេ!!

ក៖ គាត់ស្លាប់ចោលលោកពូប៉ុន្មានឆ្នាំហើយលោកពូ?

ខ៖ ប៉ុន្មានឆ្នាំហើយនេះហី តាំងពីញឹមនៅ មុខផ្សារតាខ្មៅថ្មីហ្ន៎!!

ក៖ ហ្ន៎អីចឹងយូរឆ្នាំដែរហើយ!!

ខ៖ តាំងពីពេលផ្សារតាខ្មៅថ្មីគេមិនទាន់ធ្វើណោះ។

ក៖ ហ្ន៎!!ហីយូរហើយពូណាស់!!

ខ៖ បាទគាត់ស្លាប់តាំងពីស្របក់ហ្នឹង។

ក៖ ហ្នឹងហើយ ចង់ចូល១០ឆ្នាំជាងហើយពូហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ អីចឹងពូសំរាប់ឪពុករបស់ពូគាត់ឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ រស់ គុយ។

ក៖ ចាំ អីចឹងលោកពូយកឈ្មោះរបស់គាត់ដាក់ជាត្រកូលហ្នឹង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ គាត់អនិច្ចាគម្មឬក៏គាត់នៅរស់លោកពូ?

ខ៖ អនិច្ចាគម្មបាត់ហើយ។

ក៖ ចាំមុនឬក៏ក្រោយម្តាយ?ខ៖មុន!!ក៖ មុនទៀតហេ?គាត់ស្លាប់មូលហេតុអីគេដែរលោកពូ?

ខ៖ ប៉ាជំងឺមនុស្សចាស់។

ក៖

សុទ្ធតែជំងឺមនុស្សចាស់ពូណោះ?ខ៖បាទ!!ក៖ម្តាយរបស់លោកពូគាត់អ្នកស្រុកមកពីណាដែរលោកពូ?

ខ៖ គាត់ស្រុកកំនើតគាត់នៅទន្លេហ្នឹងម៉ង!!

ក៖ ចាំនៅខាងរកាកោងហ្នឹង!!ចុះឪពុកវិញលោកពូ?

ខ៖ ឪពុកនៅខាងហ្នឹង។

ក៖ ខាងហ្នឹងដូចតែគ្នា?ចាំ!!លោកពូឪពុកហើយនឹងម្តាយគាត់រកស៊ីអីគេដែរដើម្បីចិញ្ចឹមពូហា?

ខ៖ គាត់ធ្វើជាងផ្ទះ។

ក៖ ទាំង២នាក់តែម្តងឬក៏តែឪពុកទេ?

ខ៖ តែឪពុកទេ។

ក៖ ចុះម្តាយគាត់ធ្វើអីគេវិញលោកយាយ?

ខ៖ ធ្វើស្រែចំការធម្មតាយើង។

ក៖

ចាំ!!លោកពូសំរាប់តាយាយខាងម្តាយហាំគាត់ឈ្មោះតាអីគេដែរ?ឪពុករបស់ម្តាយរបស់លោកពូហាំ??តាខាងម្តាយហ្ន៎??

ខ៖ តាខាងម្តាយហេ?

ក៖ ចាំ!!គាត់ឈ្មោះអីគេវិញ?

ខ៖ យី ឡាយ។

ក៖ យីឡាន!!ចុះយាយ?

ខ៖ យាយយាយសាយ។

ក៖ លោកពូកើតទាន់យាយទាំងពីរនាក់តើហី?

ខ៖ អត់ទាន់ទេ។

ក៖ គាត់ស្លាប់ពេលណាវិញពូ?

ខ៖ គាត់ស្លាប់មុនជំនាន់លន់ នល់ ប៉ុន្មានសិបឆ្នាំណោះ!!

ក៖ ហ្ន៎អញ្ចឹងយូរណាស់ដែរហើយហ្នឹងអញ្ចឹង!!

ខ៖ បាទ!!

ក៖ អីចឹងលោកពូអីចឹងតាយាយខាងម្តាយហ្ន៎ គាត់អ្នកស្រុកមកពីណាវិញ?

ខ៖ គាត់នៅហ្នឹងទាំងអស់គ្នានៅហ្នឹងម៉ងហ្នឹង។

ក៖ អ្នកទន្លេហ្នឹងដែរ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ចុះពូតាយាយខាងឪពុកគាត់ឈ្មោះតាអីយាយអីគេដែរ?

ខ៖ តាយាយខាងឪពុកអត់ចាំអត់ស្គាល់ទេ!!

ក៖ ពូកើតអត់ទាន់ហេ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ដល់ពេលអីចឹងគាត់ស្លាប់ទៅ!!

ខ៖ តែឪពុកម្តាយញ្ញ័មហ្នឹងញ្ញ័មអត់ទាន់ផង។

ក៖ ចាំ!!អីចឹងលោកពូលោកពូអាចនិយាយពីជំនាន់លន់ នល់ហ្ន៎ហើយនឹងប៉ុល ពតអីវ៉ាន់ទាំងអស់អីវ៉ាន់ទាំងអស់ហ្នឹងហេ?

ខ៖ ទាន់តើ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ លន់ នល់ក៏ទាន់ប៉ុល ពតក៏ទាន់។

ក៖ អញ្ចឹងពូអាចនិយាយពីជីវិតពូពេលជំនាន់លន់ នល់តើពូជួបរឿងអីគេខ្លះ?

ខ៖ ហេជំនាន់លន់ នល់ នៅតូចណាស់!!

ក៖ ម៉េចវិញទៅពូ?

(មិត្តភក្តិ)៖ ជំនាន់លន់ នល់ វាធ្វើឆ្ងប។

ក៖ ជំនាន់លន់ នល់ ណាមានទាន់មានឆ្ងប អត់ទាន់ទេហី? ខ៖ នៅ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ជំនាន់ លន់ នល់ វានៅរៀនហ្នឹង។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ លន់ នល់ នៅតូចណាស់!!

ក៖ ពូមានដែលឃើញគេទំលាក់គ្រាប់គេទំលាក់អីអត់?

ខ៖ អត់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ និយាយមិនឃើញម៉េចខាងហ្នឹង!! ខាងកោះច្រាំងនៅស្រុកញ្ញុមហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ទំលាក់ពេញទំហឹងហើយជំនាន់ហ្នឹងហ្ន៎!! កន្លែងដែលសំខាន់បំផុតព្រែកតាម៉ែក ព្រែកតាមីម ព្រែកអញ្ចាញ់ហ្នឹង។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖

ហើយពូមានដែលធ្លាប់ដឹកត្រង់សេអីវ៉ាន់ដូចថាឪពុកម្តាយគាត់ធ្វើមួយហ្នឹងដើម្បីគេចគ្រាប់គេចអីអត់?

ខ៖ ធ្លាប់តើ!!

ក៖ តែបើសិនជាទំលាក់មកចំត្រង់សេហ្នឹងក៏នេះដែរហី ក៏ស្លាប់ដែរ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ខ្លេច។

ក៖ខ្មោចម៉ង់!!

ខ៖ ខ្មោចមួយត្រង់សេហ្នឹងអីចឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ចុះឬស្សីជ្រោយអីមួយគ្រាប់មកខ្មោច!!មួយគ្រាប់ខ្មោចតែម្តង ខ្មោចតែម្តង!!

(មិត្តភក្តិម្នាក់ទៀត)៖ កំពុងជីកហ្នឹងហាំ!!វាក៏វាវាមកវានៅក្រោយផ្ទះ
លោតចូលទាំងអស់គ្នាអាទូចៗ!!

ខ៖ ពេលហ្នឹងអាអ្នកអត់ត្រូវគេក៏ត្រូវគ្នាវិញដែរ!!កាលពេលជំនាន់ហ្នឹង!!ហើយសំរុកចូលទៅ!!

(មិត្តភក្តិម្នាក់ទៀត)៖ សំរុកទៅចូលជាន់គ្នា។

ខ៖ ជាន់គ្នាខ្លះអត់និយាយរកគ្នាក៏រត់ចូលដែរ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ក្លាយចង្អៀងហាំ ក្នុងអាដេញគេមិនមែនហៅមាត្រដ្ឋាន
អាហ្នឹងគេត្រង់ហៅត្រង់សេហាំ!! ហ្នឹងហើយសរសរសុទ្ធតែប៉ុណ្ណឹងហិ!!
ដាក់ពីលើអុជក្រោមដីហើយចង្អៀងអុជក្រោមហ្នឹងហិ!!ក៖ចាំ!!ខ៖បាយទឹកហ្នឹងក្នុងហ្នឹងអត់មា
នហ៊ានចេញទេ!!ពេលអាម៉ារីនឡើងអញ្ចឹងមក
អាហ្នឹងគេគោះជូងហើយណាស់!!នាំគ្នាចូលអស់រលីង។

ក៖ចាំ!!

ខ៖បាយហ្នឹងដេកហ្នឹងអីហ្នឹង!!

ក៖ ហើយដកដង្ហើមរួចដែរតើពូហេ ដូចរបៀបនៅក្នុងត្រង់សេហ្នឹង?

(មិត្តភក្តិ)៖ អត់ទេយើងមានគំរូប!!គំរូបសងខាង។

ខ៖ គំរូបគេធ្វើគំរូបសងខាង!!

ក៖ហ្ន៎!!

(មិត្តភក្តិ)៖ យើងលង់ដី យើងលង់ដីធំណាស់!!

ក៖ ចាំ!!(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយ។

(មិត្តភក្តិម្នាក់ទៀត)៖ គេលង់បត់បត់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គេលង់មាត់មានសងខាងហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ចង់១៥!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ក្រាលកន្ទេលក្រាលអីដេកនៅហ្នឹងអីហ្នឹង ចង្អៀងអាកាទីបប្រេងកាតហ្នឹង!!

ក៖ ហើយដល់ពេលអញ្ចឹងនៅក្នុងហ្នឹងអញ្ចឹងម៉ងទៅ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ វាបួនញ៉ម!!

ខ៖ ១៥ ត្រង់សេមួយ១៥នាក់ ២០នាក់!!

ក៖ ចាំ!! ចុះលោកពូដល់ពេលចូលដល់ជំនាន់ប៉ុល ពតម្តងហា!! តើលោកពូម៉េចដែរ?

ខ៖ ជំនាន់ប៉ុលពត!!

ក៖ មើលលោកពូរៀបរាប់ជីវិតពីពេលជំនាន់ប៉ុល ពតអោយបានក្បោះក្បាយមើល??

ខ៖ នេះអាជ្រាបរាប់នេះ!!

ក៖ អត់ទេពូគាត់នេះ សួរពីជីវិតពូសិន ចាំតិចទៀតចាំសួរពីជីវិតពូក្រោយ?

ខ៖ សួរវាមុនទៅ!!

ក៖ តពូពូសិន!! អោយចប់ពូមួយសិន។

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងមិនរៀបរាប់ពីជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹងធ្វើអីគេខ្លះ? កុមារ ហ្នឹងកងចល័តហ៊ីក៍ស្តី?

ខ៖ ជំនាន់ប៉ុល ពតអញធ្វើមេខ្មែរក្រហម!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អាគេបាញ់!!

ក៖ ពូមែនមិនមែនធ្វើមេខ្មែរក្រហម?

ខ៖ ហី!!

(មិត្តភក្តិ)៖ មេស្តីវានៅក្មេងហ្នឹង!!

ក៖ ហ្ន៎ !! ពូធ្វើការអីគេខ្លះនៅក្នុងហ្នឹង?

ខ៖ ហ៊ីកុមារគេអាទូលអាចមន៍គោហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយត្រូវវានិយាយ និយាយត្រូវ!!

ក៖ តែបើអោយធ្វើមេខ្មែរក្រហម!!

ខ៖ អោយតែពូជូងពីងនឹងអាលរត់ជាន់គ្នា!!

ក៖ ប៉ុន្តែនេះទេពូ?

(មិត្តភក្តិ)៖ អត់ទេធំជាងហ្នឹងបន្តិច។

ខ៖ ត្រឹមស!!

ក៖ ត្រឹមសដែរហេ?

ខ៖ ត្រឹមសជាងហ្នឹង!!

ក៖ ចាំអាយុប៉ុន្មានដប់ពេលនៅក្នុងជំនាន់ហ្នឹង?

ខ៖ ហេ!! អត់ដល់ដប់ទេ ប្រហែលជាខ្លង់១០ឆ្នាំចុះក្រោម។

ក៖ ហ្ន៎តិចដែរហ្នឹងអីចឹងហ្ន៎!!

ខ៖ អាយុតិចដែរហ្នឹងអីចឹង!!

ក៖ ចាំអញ្ចឹងពូម៉េចដែរនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតការហូបចុករបស់ពូ?

ខ៖ មានអីឆ្ងាញ់ដែរតើ!! បបរសរ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ មួយវែកអីទៅអញ្ចឹង។

ក៖ មួយវែកអញ្ចឹងទៅពូហេ?

ខ៖ បាទហ្នឹងហើយមួយវែក បានតែអាបបរសរហ្នឹងគ្រាន់ហើយ!!អាបបរ

(មិត្តភក្តិ)៖ បបរលែងត្រកូនទៀត។

ខ៖ ដាក់ត្រកូន គ្រាប់ពោត!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គ្រាប់ពោតយើង!!

(មិត្តភក្តិម្នាក់ទៀត)៖ អាគ្រាប់ពោតសាលីយើងហ្នឹង!!

ក៖ ពូកំប្លែងស្ងួតម៉ែងហាំ!!មុខអត់សើចអត់ញញឹមអីគេទេ ប៉ុន្តែកំប្លែងស្ងួត!!

ខ៖ បើនៅខាងឯងវិញបបរអោយគ្នាហូបបបរហ្នឹងទាំងមូល គ្រាប់ពោតហាំ!!

ក៖ ចាំ!!ចំគ្រាប់ពោតអត់មានកិនអត់មានអីទេហោ ដាក់ទាំងមូលអញ្ចឹងម៉ែង?

ខ៖ ហ្នឹងទាំងមូលទាំងមូល។

ក៖ ចាំពូម៉េចដែរពេលខ្លះ ពេលខ្លះមានបានហូបឆ្អែតមានបានហូបអីអត់ទេពូ?

ខ៖ មួយឆ្នាំមិនទាន់បានឆ្អែតម្តងផង!!ហាបានឆ្អែតម្តងម្តាលអីដែរ!!

ក៖ ពេលហ្នឹងគេមានបុណ្យទាន់អីមែនបានគេបានឆ្អែតម្តងពូ?

ខ៖ បានឆ្អែតគេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ថ្ងៃ២០ ថ្ងៃ៣០បានឆ្អែត។

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ថ្ងៃទី១០បារាំង ថ្ងៃ២០ ថ្ងៃ៣០។

ក៖ ហ្នំអាមានថ្ងៃគត់ៗអញ្ចឹងគេមាថ្ងៃអោយហូបឆ្អែតអីចឹងដែរ?

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

(មិត្តភក្តិ)៖ មួយខែ៣ដង

បើមិនអញ្ចឹងទេបាញ់ជំនឿកអីអីចឹងទៅ!!កះហ្ន៎!!(មិត្តភក្តិ)៖ ភាគច្រើនតែបាញ់ជំនឿកហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អត់ទេអាហ្នឹងដោយតាមថ្ងៃនេះគេនេះទេ ដោយតាមខេត្តដែរទេ!!

ខ៖ តាមកន្លែងហ្នាំ អាខ្លះគេអត់អត់ដែល!!

(មិត្តភក្តិ)៖ មូលៗដាក់ក្នុងពាងអ៊ុំហ្នាំ!!

ក៖ តាមពិតដូចគេសំបូរសប្បាយតើពូហី តែសំបូរអីហូបតើហី?

(មិត្តភក្តិ)៖ សំបូរស្អីក្លាយហើយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អត់សំបូរទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អាផ្លាកយើងប៉ុណ្ណឹងហ្នាំ អាឆ្នាំរោង

ញុំមរុញក្បួនធ្វើដើមចេកហ្នាំ!មកដួសម៉ាផ្លាកអីចឹងទៅខ្ញុំអត់ស៊ីទេអោយបងប្អូនអីម៉ែខ្ញុំអីហូបទៅប៉ុន្តែវែកហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)

៖ ក្នុងមួយខ្លះបបរពាក្យប៉ុន្នឹងហេ!!!ហើយដូចតិចចេកចំការយើងតិចទៅកាប់អាដេញយកមកស្ទោរស៊ីអីឆ្ងុបមកឃើញហ្នឹងដាប់ទៀត!!មិនបានទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ផ្កាត្រគៀតបេះដាក់នឹងហោប៉ៅក៏វ៉ៃដែរ!!

ក៖ គ្រាន់តែផ្ការក្នុងស្រែសោះហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ខ្ញុំហ្នាំគ្រាន់តែផ្លែក្រូច ផ្លែក្រូចមួយសោះហ្នាំ!!មួយហ្នាំស្នូយណាស់

គ្រាន់តែប៉ះស្អុយតិចឆ្ងុបគេលេងបណ្តោយ!!!ផ្លាច់ផ្លាច់ៗៗបានតាសិប្បកម្មតាគ្បាញត្បាញបង្ហាញអីហ្នឹងហ្នាំ!!ថ្ងៃករនាស់ថ្ងៃកដាក់ញ៉មម៉ង ប៊ីសរហូត កុំបានតែតាៗហ្នឹងជួយថាក្រូចហ្នឹងស្អុយទេក្លាយអើយក្លាយបានរួចខ្លួន។

ក៖ ចាំអញ្ចឹងក៏រួចទៅ?

(មិត្តភក្តិ)៖ ប៊ីសទៅ។

ក៖ ចុះពូមានដែលគេចង់យកទៅកសាងឬក៏អីអត់អញ្ចឹង?

ខ៖ អត់ទេ។

ក៖ អត់អីដែរហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ ពូបងប្អូនពូពេលដែលគាត់នៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល
ពតហ្នឹងមានគេដែលអ្នកណាយកទៅសម្លាប់ចោលអីអត់?

ខ៖ អត់ទេអត់មានទេ!!

ក៖ អត់មានដែរហេ?ពូពេលនៅជំនាន់ប៉ុល ពតពូនៅខាងខេត្តណាវិញ?

ខ៖ ខេត្តកណ្តាលយើងហ្នឹងតែញឹមនៅអាជូរមាត់ទន្លេហ្ន៎!!

ក៖ ជូរមាត់ទន្លេ?

ខ៖ ជូរមាត់ទន្លេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ជូរមាត់ទន្លេអីមានអំពៅហូបហើយ!!

ខ៖ មាត់ទន្លេនៅរកាកោងយើងហ្នឹង!!

ក៖ អីចឹងនៅខាងទន្លេអីហ្នឹងសំបូរអីហូបអីអញ្ចឹងហើយពូណេះ?

ខ៖ បាទសំបូរ តែសំបូរ ដូចតែអត់សំបូរដដែលហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អ្នកណាអោយយើងហូបអត់ហ្នឹងហ៎ា!!

ខ៖ វាដាំបានប៉ុន្តែវាមិនអោយហូប!!

ក៖ ចាំពូដែលឃើញនេះអត់

ដែលឃើញមានអ្នកណាគេសម្លាប់មនុស្សអីអត់?ពូមានដែលជួបអីអត់?

ខ៖ ញឹមអត់ដែលជួបផ្ទាល់ភ្នែកទេ!!

ក៏តែគ្រាន់តែពួកគេនិយាយថាម៉េចដែរ?ខ្លះបាទ!ក៏ដែលពួកគេនិយាយតើពួកណា?

ខ្លះហ្នឹងហើយ។

ក៏តែពួកពេលពួកគេនិយាយហ្នឹងគេនិយាយថាម៉េចទៅពួករបៀបថាសម្លាប់មនុស្សម៉េចដែរ?

ខ្លះ ពួកសួរតែសំលេងអីចឹងហ្នឹង!!ម៉ោង៨ ៩អីចឹងទៅជូនកាលដឹកគ្នា
អាគោះកន្លែងញ្ញមធ្វើចំការហ្នឹង។

ក៏ ម៉េចដែរពួកសំបូរគេសម្លាប់ពួកហេ?

ខ្លះ សំបូរ!!

ក៏ ពួកដល់ពេលអញ្ចឹងម៉េចដែរ?បែកពីជំនាន់ប៉ុល
ពតមកមួយៗម៉េចដែរក្នុងអារម្មណ៍ពួកម៉េចដែរបានផុតពីសង្គ្រាមអីចឹងណាស់?

ខ្លះ អូយ!!សប្បាយណាស់។

ក៏ ពួកចាំអាថ្នៃចុងក្រោយនៃជំនាន់ប៉ុល
ពតហ្នឹងវាម៉េចដែរសំរាប់ជីវិតរបស់ពួកហេ?ដូចពេលយួនចូលមកហ្នឹងពួកម៉េចដែរ?

ខ្លះ ពេលយួនរំដោះអញ្ចឹងយើងសប្បាយណាស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ភ័យតើ!!

ក៏ភ័យម៉េចវិញទៅ?

(មិត្តភក្តិ)៖ កាល៧៥(១៩៧៥)លើកទង់សរណាស់ លើកទង់សរទំនប់ថ្មីនេះ
លើកទង់សរដើរហ្នឹង!! អាហ្នឹងដល់ហើយគេរបៀបថា
យើងលើកទង់សរទៅរបៀបគេថាយើងចុះចាញ់គេ
គេអត់ធ្វើអីទេ!!អាហ្នឹង៧៥(១៩៧៥)ជិតបែកអាពតចូលហ្នឹង!!

ក៏ចាំ!!(មិត្តភក្តិ)៖ដល់ពេល៧៩(១៩៧៩)ដល់ពេលរៀតណាមចូលនេះភ័យដែរតែគ្រាន់តែនៅ
ក្នុងគ្រងសេហ្នឹង។

ក៖ចាំ!!

(មិត្តភក្តិ)៖តែអីនោះគាត់ចេះរៀនណាមហ្ន៎!!ចេះរៀនណាមគាត់ថាអត់មានទេ អត់មានស្តីទេ គាត់និយាយអីចឹងណាស់!!

ក៖ចាំ!!តែពូដល់ពេលពួករៀនណាមចូលមកមានអារម្មណ៍ម៉េចដែរគេគិតថា ពូគិតថាគេមកជួយឬក៏សង្គ្រាមមកបន្ថែម?

ខ៖ វាខ្លាចតែមកសម្លាប់មួយនិយាយអញ្ជើញពីនិយាយអញ្ជុះនោះរៀនណាម!!

ក៖ គេនិយាយថាម៉េចដែរពូ ភាគច្រើនពួកប៉ុល ពត គេ ដូចនេះយើងម៉េចដែរ ពួកវាប្រាប់ថាយើងម៉េចដែរ?

(មិត្តភក្តិ)៖ថារំដោះ តែយើងវាអត់ទុកចិត្ត។

ខ៖យើងវាមិនទុកចិត្តព្រោះអាមួយខ្មែរយើងអាមួយគេរៀនណាមអីចឹងទៅ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ឃើញអីចឹងភ័យ!!យើងខ្មែរយើងភ័យឃើញរៀនណាមយើងភ័យតើ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ភ័យហាក់ដំបូងៗយើងភ័យហាក់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ដំបូងៗយើងឡើងរឹងខ្លួនអស់ហើយ!!

ក៖ហ៊ីៗ!!ខ្លាចដូចទ័ពប៉ុល ពតទៀត!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ចុះដល់ពេលពួករៀនណាមមកពួកប៉ុល ពតវៃគ្នាជាមួយអីចឹងទៅពូ?

(មិត្តភក្តិ)៖ វៃ វៃតើ!!

ខ៖វៃគ្នារៀនណាមហើយប៉ុល ពតវៃគ្នាតើ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ វ៉ៃតើ!!និយាយទៅយើងរត់ចេញពីភូមិយើងទៅនៅភូមិផ្សេងហាក់ក្រាំងញ័រហ្នឹងហាក់
តែយើងមើលឃើញភូមិយើងទេណាស់!!កាំភ្លើងបាញ់ក្នុងទៅក្នុងមកតគ្នា!!

ក៖ ចាំ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ យើងមកពីនោះមកឃើញភ្លើងឆេះអញ្ចឹងទៅណាស់!!

ក៖ អញ្ចឹងពូពេលបន្ទាប់បែកពីជំនាន់ប៉ុល ពតមកម៉េចដែរ?

ខ៖ ហ៊ីនៅរៀន។

ក៖ នៅរៀនតទៀតពូហេ?

ខ៖ នៅរៀន!

ក៖ ពូរៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មានវិញ?

(មិត្តភក្តិ)៖ ឌីផ្លុមហ៊ីប្លែងហ៊ី?

ខ៖ ញ៉មរៀនបានឌីផ្លុម។

ក៖ ហ៊ីឡូយដែរតើបានឌីផ្លុមហើយ!!ពេលហ្នឹងបានធ្វើគ្រូធ្វើអីទេពូបានប្រលងអីហើយ?

ខ៖ វាមិនបានទេប្រលងឌីផ្លុមហើយរត់ទាហានចង់ងាប់ហើយ!!

ក៖ ពូមានគេចាប់បានទេ?ចាប់ទាហានទេ?

(មិត្តភក្តិ)៖ ទៅហ៊ីវានៅតែជង្រុកស្រូវ។

ខ៖ ពូនលើផ្ទះលើដំបូលផ្ទះវិញ។

ក៖ តែគេចាប់អត់បានណាពូណោះ?

ខ៖ អត់ដែលចាប់បាន។

ក៖ ហើយពូដល់ពេលពូរៀបការមក រៀបការជាមួយមីងគាត់ឈ្មោះអីគេមិញ?

ខ៖ ជា សុខជា!!

ក៖ ជា សុខជា?

(មិត្តភក្តិ)៖ អាគុយ បាន!!

ក៖ អត់ទេប្រពន្ធគាត់!! ព្រៀបការជាមួយប្រពន្ធមានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ កូន៤នាក់។

ក៖ សព្វថ្ងៃកូនពូនៅជាមួយពូទាំងអស់ឬក៏បែកខ្លះហើយ?

ខ៖ នៅទាំងអស់។

ក៖ គាត់រៀបការខ្លះនៅកូន?

ខ៖ រៀបការបានមួយ។

ក៖ ចាំពូចាំឈ្មោះកូនទាំងបួននាក់គាត់ឈ្មោះអីគេខ្លះអញ្ចឹងណាស់?

ខ៖ អាបងនោះឈ្មោះ បាន ពីសិដ្ឋ។

ក៖ ចាំដល់ពេលកូនទី២?

ខ៖ ទីពីរ បានវិសាល។

ក៖ ដល់ពេលកូនទី៣?

ខ៖ ទីបីបាន បញ្ញា។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ទីបួនស្រីបានវាសនា។

ក៖ ពៅគេអាយុប៉ុន្មានដែរកូន?

ខ៖ ហ៊ីមិនដឹងប៉ុន្តែទេភ្លេចបាត់ហើយ!!

ក៖ ក្មេងដែរហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ ពូសំរាប់កូនពូទាំង៥នាក់ហ្នឹង ប៉ុន្មាននាក់មិញ?៤នាក់ហេ?

ខ៖ ៤ ។

ក៖ ពូមានអោយគាត់ទៅរៀនទេពូ?

ខ៖ ពូកហ្នឹងសុទ្ធតែរៀនចប់ហើយហ្នឹង។

ក៖ ចាំ!!អញ្ជឹងតែឥឡូវមានអ្នកខ្លះនៅរៀនដែរតើហីពូហេ?

ខ៖ អត់មានទេ។

ក៖ គាត់ឈប់រៀនខ្លះហើយពូហេ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ពូគិតថាការសិក្សាម៉េចដែរបានពូអោយកូនទៅរៀនគ្រប់ៗគ្នាអីចឹងទៅណាស់?តើគិតថាល្អ
ម៉េចដែរអីចឹងដែលពូជំរុញគាត់ទៅរៀនអញ្ជឹងណាស់?

ខ៖ ដើម្បីអនាគតខ្លួនគាត់ហ្នឹងហាំ!!

ក៖ កុំអោយល្ងិតល្ងង់កុំអោយ ដឹងថាកាលយើងសម័យប៉ុល
ពតអញ្ជឹងទៅវារៀនវាមិនបានដិតដល់។

ក៖ ហីៗ!!

ខ៖ រៀនរៀនអីចឹងទៅគេហៅអោយទៅទូលអាចមន៍គោទូអីអីចឹងទៅ!!!មិនដូចឥឡូវបានរៀន
ពេញៗ។

ក៖ អីចឹងពូពេលនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតគេអោយពូរៀនដែរតើហេ?

ខ៖ រៀនតើ!!រៀនដូចមិនរៀនអញ្ជឹង!!

ក៖ ៣ឆ្នាំ៨ខែហ្នឹងគេអោយរៀនរហូតឬក៏ថារៀនចោះៗតែគេអោយរៀនរហូត?

ខ៖ រៀនរហូតប៉ុន្តែ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ប៉ុន្តែរៀនបានតែកុមារតូចៗហ្នឹង។

ខ៖ ទូចៗ អាធំៗទូលអាចមន៍គោ កាប់ដីកាប់អីហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!! គេអត់អោយម៉ងពូណេះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ហើយគ្រូបង្រៀនហ្នឹងអ្នកណាគេវិញ ចេះអក្សរច្រើនទេ?

(មិត្តភក្តិ)៖ វាអត់សូវចេះទេ!!

ខ៖ វាចេះស្តី។

(មិត្តភក្តិ)៖ វាអោយយើងអ្នកណាអត់ចេះអក្សរឆ្លើយថាអត់ចេះ

ហើយកាលហ្នឹងសុទ្ធតែរៀនថ្នាក់ធំៗម្នាក់ៗហាំ!! អញ្ចឹងហើយគេកាត់អាត្មារគរហ្នាំ!! កាត់ដាក់ក្តារ
ប្រវែងប្រវែងហ្នឹងអោយដូចថាអោយយើងសរសេរអក្សរកបប្រាស់អញ្ចឹងទៅ
មែនអត់ហ៊ានធ្វើចេះទេ!!

ក៖ ហ្នាំ!!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ចេះវីចោលហើយ។

ក៖ ហ្នាំ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយអត់ហ៊ានធ្វើចេះទេ។

ក៖ ធ្វើសរសេរ បើសិនជាអោយបង្រៀន បង្រៀនបញ្ជាស់?

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយយើងធ្វើអត់ចេះគូស។

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ធ្វើដូចក្មេងគូសលេង។

ក៖ ហ្ន៎!និយាយទៅពេលហ្នឹងធ្វើអត់ដឹងអីទាំងអស់ម៉ងពូណោះ?

ខ៖ ជំនាន់ហ្នឹងគ្រូបង្រៀនភាគច្រើនសុទ្ធតែអ្នកអត់ចេះអក្សរម៉ង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អត់ចេះអក្សរទេគ្រូបង្រៀនក៏អត់សូវចេះអក្សរដែរ!!!

ខ៖អត់ចេះអក្សរទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ចេះតិចៗហ្នឹង!!

ក៖ ពិបាកណាស់អីចឹង!!

ខ៖ អាណាត់ចេះហើយអាណាត់អត់ចេះដូចគ្នាដឹងរៀនអាណាមើលអាណា!!

ក៖ ហើយអីចឹងទៅអាណាមើលអាណាអីចឹងមិនចេញមកអស់ហើយ?

(មិត្តភក្តិ)៖ កងអ្នកដែល អ្នកដែលនេះ អត់ចេះសោះម៉ង។

ក៖ ទៅធ្វើដឹកនាំគេម៉េចទៅបើអត់ចេះអីចឹង?ញ៉មឆ្ងល់ដែរ!!

(មិត្តភក្តិ)៖

គេបានសំដីគេដូចថាគេថាគេដូចថាគេនិយាយមកនិយាយខ្លាំងៗណាស់!!ដូចថាហ្នឹងល្អមទៅ
ធ្វើការហើយ ដូចថានៅបំបៅកូន
ដល់ម៉ោងហើយមិនរៀបចំខ្លួនទៅធ្វើការទេនៅបំបៅកូនអីចឹងថាអោយយើងម៉ាយៗ។

ក៖ចាំ!!និយាយទៅបើសិនជាអ្នកណាគេអត់ស្តាប់មានតែសម្លាប់ចោល។

(មិត្តភក្តិ)៖ អត់ស្តាប់អត់បានទេ។

ក៖ សម្លាប់ចោលម៉ងអីហេ!!អញ្ចឹងលោកពូមួយនេះគឺជាសំនួរមួយចុងក្រោយហ្ន៎
តើលោកពូមានពាក្យពេចន៍អីផ្អែផ្អាំកូនទៅជំនាន់ក្រោយអោយគាត់ដើរលើផ្លូវអីវ៉ាន់ម៉េចដែរ?

ខ៖ ចង់ផ្អែផ្អាំអោយក្មេងជំនាន់ក្រោយអោយគាត់ដើរផ្លូវល្អ។

ក៖ បា!!

ខ៖ កុំអោយភ្លើតភ្លើនសេពគ្រឿងញៀនគ្រឿងអីអញ្ចឹងទៅណាស់។

ក៖ ហើយដូចជាអោយគាត់ដើរលើផ្លូវមួយដ៏ល្អអីចឹងទៅពូណោះ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ អីចឹងពូសំរាប់សព្វថ្ងៃហ្នឹង ពូនៅក្នុងភូមិព្រៃកហូរហ្នឹងរហូតហើយហេ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ពូអត់ចាំថាផ្លាស់ប្តូរមកប៉ុន្មានឆ្នាំហើយទេហេ?

ខ៖ ភ្លេចហើយ យូរហើយ ពីមុនញ៉ុមនៅនេះតាកុលនេះ។

ក៖ ហើយបានប្តូរមកនៅព្រៃកហូរវិញ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ពូមួយជីវិតរបស់ពូហា!! ញ៉ុមភ្លេចសូរកន្លែងមួយហ្នឹង
ពូធ្លាប់ធ្វើការងារអីគេខ្លះក្នុងមួយជីវិតហ្នឹងតាំងពីធំដឹងក្តីមកហា??

ខ៖ អត់ដែលធ្វើអីទេធ្វើតែកម្មករគេហ្នឹង។

ក៖ អើរខាងការងារអីគេវិញពូកម្មករការងារអីគេវិញ?

ខ៖ កម្មករកាលស្របក់នោះញ៉ុមធ្វើតែការ៉ូ។

ក៖ ធ្វើអ្នករៀបការ៉ូពូហេ?

ខ៖ ធ្វើការ៉ូ អាការ៉ូគេផលិតការ៉ូម៉ង់ហា!!

ក៖ គេមានរោងចក្រគេម៉ង់ពូហេ?

ខ៖ អត់ទេឥឡូវយើងហ្នឹង។

(មិត្តភក្តិ)៖ គេធ្វើអាសដ្ឋការរ៉ូតេម៉ង់ហេ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ នៅឯណាវិញពូ?

ខ៖ នៅភ្នំពេញបានមាន។

(មិត្តភក្តិ)៖ ចាក់ពុម្ព។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ក្រោយរោងកុនគីរីម្យខ្លះអី។

ក៖ ចាំ!!អញ្ជឹងកាលពីសម័យមុនពូហេ?

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ចុះដល់ពេលឈប់ពីអាហ្នឹងមកពូធ្វើអីគេទៀត?

ខ៖ ឈប់ពីអាហ្នឹងមករត់ការកង់ប៊ីរត់អីហ្នឹង។

ក៖ ចាំហើយដល់ពេលឥឡូវហ្នឹងមកក៏ឈប់នៅផ្ទះសិនទៅពូណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ហ្នឹងហើយពូមានអីចង់និយាយបន្ថែមអីគេទៀតអញ្ជឹងណាស់?

ខ៖ អត់អីទេ ប៉ុណ្ណឹងបាទ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ

អញ្ជឹងអរគុណច្រើនលោកពូសំរាប់ការរៀបរាប់ពីជីវិតលោកពូដែលបានក្បោះក្បាយហើយអ្វី
ទាំងអស់ហ្នឹងគឺកូនចៅរបស់លោកពូគាត់នឹងបានស្តាប់ថាលោកពូនឹងឆ្លងកាត់នឹងរឿងអីគេខ្លះ
អីចឹងទៅណាស់ដោយសារលោកពូអត់សូវសំលេងបានអីចឹងអត់បាននិយាយទាំងអស់
តែគាត់ក៏ដូចបានស្តាប់ខ្លះៗពីជីវិតរបស់លោកពូសង្ខេបៗអីចឹងដែរ
ចាំអញ្ជឹងសំរាប់ពេលនេះអរគុណណាស់លោកពូ។

ខ៖ បាទបាទ!!

ក៖ ចាំ។